

He 16/3/91 87

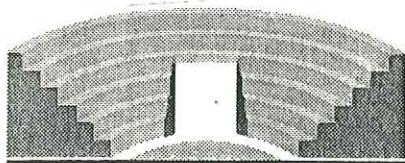
Toevallige passanten dromden in de zomer van 1987 samen voor Paleis Noordeinde om stoffeerdere enkele honderden vierkante meters Engels tapijt te zien snijden. Dit was eindelijk de kans om in betrekkelijke vrijheid even de nieuwe vloerbedekking van de koningin te betasten.

Groot was daarom de teleurstelling, toen de rollen niet het paleis, maar Snookersociëteit De Residentie, honderd meter verder, werden binnengebracht. „Het ging om zo veel meters tapijt, dat het niet bij ons binnen, maar ook niet bij ons voor op de stoep op maat kon worden gesneden. Die Engelse stoffeerdere zochten dus een vrije ruimte om te werken en kwamen daardoor voor het paleis terecht”.

Beatrijs Meurs, die de sociëteit samen met haar man Ton exploiteert, hecht er, bijna vier jaar na dato, waarde aan het ontstaan van het misverstand toch even te verklaren. Zij doet zulks met een verontschuldigd lachje, maar voegt eraan toe dat de teleurstelling bij de passanten van toen niet helemaal op haar plaats was, omdat het tapijt niet, maar tegelijk toch weer wél voor een paleis was bestemd.

Rust

'It used to be a palace, it's a snooker paradise now', staat te lezen op het visitekaartje van de sociëteit en dat wekt de nieuwsgierigheid. Niet bij iedereen natuurlijk; de cracks kiezen de sociëteit vooral op grond van de weldadige rust in de zes verschillende speelkamers, waar zij de achtergrondmuziek zelf kunnen regelen en via een ingenieus intercom-systeem hun drankjes kunnen bestellen. Een

DE ARENA

'De Arena'. Een rubriek over stadions, circuits, parken en hallen en alles wat deze bouwwerken zo bijzonder maakt. Elke arena vertelt haar eigen verhaal. Voor deze tweede aflevering zakten we weg in het hoogpolige tapijt van Snookersociëteit De Residentie aan het Haagse Noordeinde.

snookerspeler moet niet te veel aan zijn hoofd hebben. Daarvoor liggen er nu eenmaal te veel ballen op tafel.

Maar de leek wil, ongeconcentreerd als hij is, nog wel eens om zich heen kijken en die vindt in Beatrijs Meurs, die het spel evenmin beheerst, een gewillig medestander. Zij kan, evenals haar man trouwens, lyrisch raken over de geschiedenis van het pand aan het Noordeinde 138.

Daar is dan ook alle reden toe. Snookersociëteit De Residentie is het voormalige woon- en werkpaleis van koningin Emma. François Fagel, griffier van de Staten-Generaal, heeft het huis in de vorige eeuw laten bouwen. Het pand is thans eigendom van de Wasse-naarse tapijthandelaar Gans. Voorheen was er een fitnesscentrum gevestigd. Met het inrichten als snookersociëteit is het gebouw weer een beetje in zijn oude luister hersteld.

Roven

Maar echt veel is er van vroeger helaas niet meer over. De Duitsers

Snooker met een vleugje Versailles

Snookersociëteit De Residentie. Foto Karel Vereecken.

hebben, volgens Ton Meurs, in de jaren veertig behoorlijk lopen roven. Ze hebben de kroonluchters, lambrizeringen, trappen en zelfs de sponningen onder hun arm meegenomen. „Het huis schijnt in die tijd gebruikt te zijn voor de meest fantastische orgieën”, weet hij.

Toch heeft het huis zijn koninklijke tintje behouden, niet in de laatste plaats door het overweldigende ornamenten-plafond van de Franse hemelbestormer Daniel Marot, vooral bekend om zijn werk voor Huis ten Bosch en Versailles. Het geeft het snookerspel in zaal 1 een apart cachet, te meer daar je hier bewaakt weet door een reliëf van

Emma, die alle hoeken van de steelblock-snookertafel kan overzien.

Toch blijkt er bij de meeste spelers geen voorkeur voor zaal 1 te bestaan. Alleen Richard Mahler, snookerleraar en bartender van De Residentie, heeft er een echte voorliefde voor ontwikkeld; niet eens zozeer vanwege het plafond, maar meer om het gevoel van ruimte dat je in zaal 1 omgeeft.

Mysterieus

Bovendien bespeurt Richard Mahler in deze zaal soms iets mysterieus. „Als ik de sociëteit heb afgesloten en hier in mijn eentje loop op te ruimen, hoor ik in zaal 1 wel

eens de ballen klikken. Dat kan niet, denk ik dan, ik ben immers toch alleen? Maar ik hoor die ballen wél en dan denk ik: zou koningin Emma misschien toch?...”

Het plafond van Marot, dat onder monumentenzorg valt, heeft de afgelopen decennia iets van zijn glans verloren. Het zou hier en daar bijgepunt moeten worden, maar zo'n opknappbeurt kost al gauw honderdduizend gulden.

Eigenaar Gans heeft al eens voorgesteld de ornamenten van Marot weg te werken achter een verlaagd schrootjesplafond met spotjes, maar dat ging Ton Meurs net even te ver. „Zo'n plafond hoort gewoon in een sociëteit als deze. Die ornamenten zijn juist in grote mate sfeerbepalend”.

Besloten

Alleen al de naam van de club duidt op iets elitairs, als zou zij een besloten karakter hebben. Toch is De Residentie voor iedereen toegankelijk, al wil een enkeling nog wel eens vragen of hij ook in spijkerbroek naar binnen mag.

Het zijn gewone mensen die De Residentie bezoeken. Zo lezen we in het sociëteitsblad, dat Frans van Tatenhove in februari de speler van de maand was. Hij is 'proces operator', blijkt uit zijn profiel-schets, heeft snooker, pool, stappen en tv-kijken (Filmnet en MTV) als hobbies en hij houdt van leuke vrouwen, zijn ouders en autotechniek.

„Het is niet erg dat de drempel een beetje hoog lijkt”, vindt Ton Meurs, „dan passen de bezoekers zich wat sneller aan aan de hier heersende sfeer. Maar elitair willen we niet zijn. Daar is zelfs Den Haag te klein voor”.